

ge på hver enkelt ældre, end vi gjorde tidligere. Vi har brugt mindre på ældreplejen, hvor vi burde bruge mere.

Hvorfor skal det være sådan i et rigt land som Danmark? Vi kan gøre det meget bedre, og vi skal gøre det meget bedre. Derfor har Socialdemokraterne for længst meldt sig på banen og tilbudt, sammen med regeringen naturligvis, at gøre en langt stærkere indsats for en bedre ældrepleje i Danmark. Danmarks ældre har simpelt hen krav på, at vi gør noget på det her område.

For os Socialdemokrater handler det om, at det skal være mere attraktivt at arbejde med at give de ældre et ordentligt og værdigt liv. Jeg vil godt sige noget meget tydeligt, som jeg synes særlig socialministeren har forsømt i den sidste uge: De mange tusind mennesker, der hver dag arbejder med at gøre tilværelsen bedre for vores ældre ude på plejehjemmene og i hjemmeplejen, fortjener vores alle sammens allerstørste respekt. De fortjener en tak for den indsats, de gør for hele det danske samfund. Den respekt skal vi samtidig sikre afspejler sig i de arbejdsvilkår, vi konkret giver de mennesker i ældreplejen, hvad enten det er hjemmehjælpere eller dem, der er ansat på plejehjemmene.

Det burde da gøre indtryk på os alle, at minutyrraniet for hjemmehjælperne desværre lever i allerbedste velgående på trods af den nuværende regerings og statsministerens løfter om det modsatte. Arbejdet som hjemmehjælper skal i dag løses på vilkår, der hverken er rimelige for den ældre eller for den enkelte medarbejder, og vi må kunne gøre det bedre.

Eller som statsministeren sagde det, før han blev statsminister, i valgkampen i 2001:

Det har ikke noget med partipolitik at gøre. Det har noget at gøre med en holdningsændring, hvor vi kommer væk fra håndbøger, stopurstyranni, manualer og regler og i stedet kommer over til sund fornuft, menneskelig omsorg for den ældre og hjemmehjælperen, der selv finder ud af, hvad der er brug for.

Således var ordene dengang, men jeg må konstatere, at snart 5 år efter er det en meget præcis kritik af den ældrepleje, statsministeren vandt et valg på at sige at han ville stå i spidsen for at ændre.

Vores velfærdssamfund er ved en korsvej. Der er ikke blevet investeret ordentligt i det siden 2001, og det er naturligt, at den slags sætter sit præg. Det er derfor, mange danskere i dag oplever et velfærdssamfund, som efterhånden virker noget nedslidt.

Kl. 11.15

Jeg tror desværre, at kødskandaler og skrantende ældrepleje kun er toppen af isbjerget, for det gør selvfølgelig en forskel, når man skærer i antallet af offentligt ansatte, der skal sikre, at vores velfærd fungerer. Det er jo også derfor, vi nu hører om voldsomme arbejdsmiljøproblemer inden for både børneplejen, ældreplejen og mange andre offentlige serviceopgaver.

Vi kan ikke kræve det hele, hvis vi kun vil betale for det halve. Det koster penge at fastholde et stærkt dansk velfærdssamfund, men vores påstand er, at det koster mere, hvis man lader være. Det koster, hvis man ikke sikrer, at alle unge får en uddannelse. Det koster, hvis man blindt nedslider medarbejderne i den offentlige sektor. Det koster, hvis man undlader at investere i vores fælles velfærd.

Selv om der er penge nok i kassen, nægter regeringen at bruge de penge på bedre pleje og omsorg. Man vil hellere – det står der jo i regeringsgrundlaget – spare op til en skattelettelse, som formentlig sjovt nok skal komme lige før et folketingsvalg.

Men er det virkelig rimeligt at dryppe skattelettelser ud, når vi ikke har styr på vores ældrepleje, på vores fødevarerkontrol og på alle de andre ting, der halter i den offentlige sektor? Nej, Socialdemokraterne vil en anden vej.

Det er klart, at skatten ikke skal stige, men skattelettelser bliver nødt til at vente, til vi har styr på de helt fundamentale basale ting i vores velfærd. Vi er nødt til at investere i vores velfærd.

I Danmark har vi råd til at gøre det bedre, og vi kan gøre det bedre. Vi skal her og nu investere i mennesker, vi skal investere i vores fællesskab.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Der er en stribe, der har bedt om ordet for korte bemærkninger. Først fru Pia Kjærsgaard.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Fru Helle Thorning-Schmidt indledte med Muhammedkrisen, som jo har taget en meget stor del af folketingsåret naturligt nok. Jeg vil bare spørge fru Helle Thorning-Schmidt, som alligevel ikke brugte så lang tid på det, synes jeg, som egentlig var berettiget, om Socialdemokraterne stadig væk har den opfattelse, at det alene er statsministerens ansvar, at det gik, som det gjorde. For det var jo det, som fru Helle Thorning-